

Sygn. akt IX Ka 16/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 roku

sprawy Ł. Z.

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 30 października 2013 roku sygn. akt XII K 846/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w części w ten sposób, że: na podstawie art. 67 § 3 kk i art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 pkt. 1 kk orzeka wobec Ł. Z. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku a na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 30 lipca 2013 r.;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IXKa16)14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 30 października 2013r. na mocy art. 66§1i2kk w zw. z art. 67§1kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec Ł. Z.oskarżonego o to, że w dniu 30 lipca 2013r. w miejscowości S.gm. (...)kierował w ruchu lądowym samochodem marki R.o nr rej. (...)w stanie nietrzeźwości , przy stwierdzonym stężeniu - 0.27 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu stanowiącego występki z art. 178a§1kk , na okres próby wynoszący 1 rok. Na podstawie art. 67§3kk w zw. z art. 39pkt.7kk i art. 49§1kk orzekł wobec Ł. Z.środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 600 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Na podstawie art. 627kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zwrotu części kosztów sądowych oraz na mocy art. 624§1kpk zwolnił Ł. Z.od ponoszenia kosztów sądowych w pozostałej części.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator , który zaskarżył wyrok w części dotyczącej środka karnego na niekorzyść Ł. Z. i zarzucił rozstrzygnięciu :

- niesłuszne niezastosowanie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych , mimo istnienia takiej możliwości przewidzianej w art. 67§3kk jakkolwiek ustalone przez Sąd okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego przestępstwa , wysoki stopień naruszenia przez oskarżonego podstawowych reguł

ostrożności obowiązujących w ruchu drogowym oraz stopień społecznej szkodliwości czynu wskazują, że prowadzenie przez oskarżonego pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym zagraża bezpieczeństwu w komunikacji, a nadto względy prewencji indywidualnej i generalnej przemawiają za uznaniem, iż niezastosowanie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych nie jest słuszne.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez nałożenie na oskarżonego na podstawie art. 67§3kk środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku, z zaliczeniem na podstawie art. 63§2kk na poczet orzeczonego zakazu okresu zatrzymania prawa jazdy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie .

Zasadny jest podnoszony w środku odwoławczym zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego kary, rozumiany jako ogół dolegliwości karnej wynikającej z popełnionego przestępstwa, a będącej następstwem z nie orzeczenia wobec Ł. Z. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów .

Co do zasady zgodzić się należy z argumentacją Sądu Rejonowego, iż stopień winy oraz stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez Ł. Z. nie były znaczne . Również podzielić należy ocenę, iż dotychczasowa postawa oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, iż mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego. Nie budzi wątpliwości również wysokość orzeczonego świadczenia pieniężnego . Natomiast nie można podzielić poglądu, iż tak orzeczona kara jest wystarczająca i sprawiedliwa. Słusznie w tym zakresie wskazał skarżący prokurator, że nadmierną wagę nadano temu, iż stężenie alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu nieznacznie przekroczyło ustawowy próg decydujący o zakwalifikowaniu jego zachowania jako wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 178a§1kk .

Oskarżony kierując samochodem w stanie nietrzeźwości naruszył jedną z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym . Swoim zachowaniem stworzył realne zagrożenie dla innych jego uczestników, bowiem oczywistym jest, iż obecność alkoholu w organizmie kierującego wpływa negatywnie na jego sprawność psychofizyczną . Tym samym więc oskarżony wykazał się rażącą nieodpowiedzialnością. Okoliczność zaś, iż stężenie alkoholu w wydychanym przez Ł. Z. powietrzu nieznacznie przekroczyło ustawowy próg może mieć znaczenie dla okresu orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, nie zaś dla zasadności jego orzeczenia . Zauważyć należy, że przepisy kodeksu wykroczeń przewidują za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie po użyciu alkoholu prócz kary, także obowiązek obligatoryjnego orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów (art. 87§1i3kw) . Wobec powyższego rację przyznać należy skarżącemu prokuratorowi, że koniecznym jest orzeczenie wobec Ł. Z. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym . Biorąc natomiast pod uwagę wysokość stwierdzonego u oskarżonego alkoholu, nieznaczne przekroczenie ustawowego progu, uznać należy, iż orzeczenie zakazu na okres 1 roku, nie tylko wyeliminuje Ł. Z. z ruchu jako kierowcę nieodpowiedzialnego, ale również w tym czasie oskarżony przemyśli swoje zachowanie . Orzeczenie w tym zakresie Sąd Okręgowy oparł na przepisach art. 67§3kk i art. 42§2kk w zw. z art. 43§1pkt.1kk. Z uwagi na to, że dokument prawa jazdy został Ł. Z. zatrzymany w dniu 30 lipca 2013r. należało na podstawie art. 63§2kk zaliczyć ten okres na poczet orzeczonego środka karnego.

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1kpk orzekł jak w wyroku.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 624§1kpk zwolnił Ł. Z. od wydatków za II instancję w całości, albowiem oskarżony posiada na utrzymaniu żonę oraz troje nieletnich dzieci, jest jedynym żywicielem rodziny, a zatem uiszczenie tych kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe .

SSO Anna Szeliga